

Jerzy J. Tocki urodził się 12 marca 1944 roku w Lesku, woj. Rzeszowskie. W roku 1959 ukończył szkołę podstawową w Lesku. W latach 1959–1963 uczęszczał do Liceum Ogólnokształcącego w Lesku. Po ukończeniu liceum kształcił się na kierunku matematyka z fizyką w Studium Nauczycielskim w Rzeszowie (1963–1965). W 1970 roku uzyskał stopień magistra matematyki w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Rzeszowie na podstawie pracy: *Funkcje o części rzeczywistej dodatniej*, przygotowanej na seminarium dr Wandy Ottenbreit.

W latach 1965–1975 pracował jako nauczyciel matematyki, zastępca dyrektora i dyrektor w szkołach średnich, w Hańczowej (pow. Gorlice) i Lesku.

W latach 1973–1977 był słuchaczem Studium Doktoranckiego Dydaktyki Matematyki na Wydziale Matematyczno-Fizyczno-Technicznym WSP w Krakowie. Stopień doktora nauk matematycznych w zakresie ich dydaktyki uzyskał w 1984 roku na podstawie rozprawy *Kształcenie geometryczne na studiach matematycznych przygotowujących nauczycieli*, której promotorem był doc. Dr Stanisław Serafin z WSP w Krakowie.

Stopień doktora habilitowanego nauk humanistycznych w zakresie pedagogiki (ze specjalnością dydaktyka matematyki) uzyskał w 1993 roku na Wydziale Matematycznym Moskiewskiego Uniwersytetu Pedagogicznego na podstawie rozprawy: *Dydaktyczne podstawy lokalnie dedukcyjnego nauczania geometrii w szkołach średnich (z uwzględnieniem specyfiki Polski)*.

Od roku 1994 był zatrudniony na stanowisku profesora nadzwyczajnego Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Rzeszowie, a od roku 2001 na stanowisku profesora nadzwyczajnego w Uniwersytecie Rzeszowskim. W latach 1994–2006 kierował Zakładem Dydaktyki Matematyki Instytutu Matematyki WSP w Rzeszowie (od 2001 Uniwersytetu Rzeszowskiego). Od roku 1999 pełnił funkcję dziekana Wydziału Matematyczno-Przyrodniczego tej uczelni. Był Osobą bardzo lubianą zarówno przez Współpracowników, Uczniów i Studentów. Oprócz matematyki interesował się historią, lotnictwem, filozofią i kosmologią.

Problematyka badawcza Profesora obejmowała problemy kształcenia nauczycieli matematyki, kształcenia myślenia matematycznego uczniów, precyzowania celów nauczania matematyki, a w szczególności nauczania geometrii oraz lokalnej aksjomatyzacji i dedukcji. W ramach pracy naukowej zajmował się w szczególności nauczaniem geometrii w szkole średniej oraz kształceniem nauczycieli matematyki. Interesował się głównie metodami podejścia do nauczania matematyki w oparciu o tzw. dedukcję lokalną. Wskazał na praktyczne zalety takiego podejścia oraz wady dedukcji globalnej. Podał też pewne propozycje dydaktyczne do nauczania matematyki w szkole średniej, jak też do kształcenia nauczycieli matematyki.

Dorobek publikacyjny Jerzego J. Tockiego obejmuje ponad 50 różnych opracowań, w tym dwie monografie dotyczące dedukcji lokalnej w nauczaniu geometrii w szkole średniej oraz struktury procesu kształcenia matematycznego. Wydał podręcznik z zakresu podstaw matematyki dla ekonomistów. Jest autorem kilkudziesięciu artykułów opublikowanych w czasopiśmie matematyczno-dydaktycznych.

Jerzy Tocki uczestniczył czynnie w szeregu konferencji naukowych związanych z nauczaniem matematyki, w kraju i za granicą. Od 1992 roku był współorganizatorem dwunastu edycji Środowiskowej Konferencji Matematycznej (od 2002 roku Środowiskowej Konferencji Matematyczno-Informatycznej).

Od 1999 roku był członkiem Komitetu Redakcyjnego V Serii Roczników Polskiego Towarzystwa Matematycznego *Dydaktyka Matematyki*.

Jego odejście jest nie tylko stratą dla dydaktyki matematyki, nie tylko uszczupliło nieliczną przecież kadrę profesorską. Odszedł dobry, ciepły i życzliwy wszystkim Człowiek. Będzie Go nam brakowało.

Został pochowany na Cmentarzu Komunalnym w Rzeszowie-Wilkowyi.